

Gekocht met Bloed

Waargebeurd verhaal voor kinderen over christenen in de tijd net na de Culturele Revolutie in China

Als je van iemand houdt, wil je die persoon graag blij maken. Als het bijna moederdag is wil je bijvoorbeeld graag een cadeautje voor je moeder kopen. Misschien wil je wel iets kopen wat heel mooi is maar eigenlijk een beetje te duur. Dan moet je al van te voren beginnen met sparen. Of je moet klusjes doen. Natuurlijk kun je ook je vader vragen om geld voor een cadeautje voor je moeder. Maar het cadeautje is extra bijzonder als je er zelf moeite voor gedaan hebt. Dit verhaal gaat over zo'n bijzonder cadeau.

Het is de vroege jaren tachtig en de kerk van mevrouw Chen heeft het niet makkelijk. Jarenlang zijn de gelovigen in haar dorp opgejaagd, lastig gevallen en soms zelfs gevangen gezet en gemarteld. Maar het ergste was dat alle Bijbels die de gelovigen hadden al jaren geleden waren afgepakt en vernietigd.

Nog steeds kwamen de gelovigen bij elkaar om te zingen en te bidden. Maar gepreekt werd er niet meer. De jonge gelovigen hadden zelfs nog nooit een Bijbel gezien. Voor de oude gelovigen was het twintig jaar geleden dat ze voor het laatst een Bijbel in hun handen konden houden.

Maar langzaam kwam er verandering. China was weer open gegaan voor buitenlandse reizigers. En christenen in andere landen die wisten hoe moeilijk de kerk in China het had, namen soms Bijbels mee in hun koffer. Als die Bijbels bij de douane gevonden werden, mochten de christenen het land niet in. Maar ze werden niet altijd gevonden. En zo gebeurde het op een dag dat de kerk van mevrouw Chen drie Bijbels kreeg.

De vreugde was onbeschrijfelijk. Hier hadden ze zoveel jaar voor gebeden! Er werd gehuild terwijl de boeken doorgegeven werden in de rijen. Oudere mensen kusten de kaft. Wat waren ze blij. Nu konden ze de woorden van God weer horen. Die dag was er groot feest in de kerk.

Mensen wilden zo graag leren, dat er een Bijbelstudie klas werd gestart. Een evangelist kwam om mensen te helpen om de Bijbel beter te begrijpen. Elke week kwamen ze samen. En heel graag wilden de mensen aantekeningen maken, zodat ze het goed konden onthouden en ook weer aan andere gelovigen konden doorgeven.

Maar er was een probleem. De kerk was arm. Als ze al het geld dat ze hadden bij elkaar legden, dan was het minder dan een Euro. De kerkleden leefden van wat er op het land groeide. Maar geld hadden ze bijna nooit. In de collecte deden ze eieren of groente. En dat gaven ze aan de evangelist. Niemand had schriftjes of potloden of het geld om die te kopen.

Zuster Chen was ook arm. Maar ze wilde zo graag iets doen voor de kerk. ‘Kon ik maar schriftjes en potloden kopen’ dacht ze. Ze bad dat God haar wilde laten zien wat ze doen kon om te helpen.

Het plan

Een week later zien we zuster Chen door de velden lopen. Het heeft net geregend en het is modderig. Ze moet goed uitkijken dat ze niet uitglijdt. Zuster Chen is op weg naar de stad. Ze wil naar het ziekenhuis. Maar ze is niet ziek. Ze heeft een plan.

In het ziekenhuis stapt ze op de eerste de beste verpleegster af. ‘Hebben jullie bloed nodig?’ vraagt zuster Chen. ‘Altijd, gaat u daar maar heen’, zegt de verpleegster, ‘30 cent per liter’. Zuster Chen glimlacht. Dat moet genoeg zijn. Even later ligt ze met een naald in haar arm. ‘Maakt u zich geen zorgen’ zegt de verpleegster ‘over een paar dagen heeft uw lichaam weer nieuw bloed gemaakt’.

Het is wel veel, een liter, en zuster Chen voelt zich duizelig. Als ze klaar zijn met bloed afnemen, kan ze niet gelijk opstaan. Maar na een uurtje voelt ze zich wat beter. Ze kan ook niet langer blijven liggen, want ze moet nog iets heel belangrijks doen voor de winkels dicht gaan.

Het is al bijna donker als zuster Chen het dorp weer binnenloopt. In haar zak zit een klein pakketje met een bruin papiertje en een touwtje er omheen. Drie schriftjes en drie potloden. En een gummetje, maar dat kunnen ze samen delen. Ze kan niet wachten tot de volgende kerkdienst als ze haar schatten kan laten zien.

Niet alleen zuster Chen is blij die zondag. De eersten die hun schriftje hebben gehad, zitten druk te schrijven. Bijbelteksten die ze uit het hoofd willen leren, aantekeningen van de preek, een nieuw lied... En zuster Chen weet al wat ze volgende maand gaat doen. Ze wil doorgaan tot iedereen die kan schrijven een schriftje en potlood heeft. Een kostbaar cadeau, gekocht met bloed.

Dit verhaal is gebaseerd op het getuigenis van dominee Zhang Rongliang, leider van de Fangcheng kerk, als opgetekend in het boek ‘Henan’ van Paul Hattaway, pagina 254-256

Verwerking

Zuster Chen hield van de christenen in haar kerk. Ze wilde ze graag iets geven. En het kostte haar wat. Maar uiteindelijk was de blijdschap die ze voelde toen ze haar geschenken kon geven groter dan de pijn die ze moest doorstaan.

Doet dat je ergens aan denken? Het wordt weer kerstfeest. En dan vieren we het grootste geschenk dat God aan deze wereld gaf, zijn eigen Zoon. De redding van de wereld werd betaald met het bloed van de Heere Jezus. Het was een hoge prijs, maar we lezen waarom God het deed. “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft...” (Johannes 3:16) En als mensen het eeuwige leven ontvangen, dan is het feest in de hemel!

Lied

Ken je het lied ‘Daar ruist langs de wolken’? Er staat een regel in die gaat zo “Zo lief had Hij zondaars dat Hij voor hen stierf/ genade bij God door zijn zoenbloed verwierf”. Misschien kan jullie juf of meester het wel opzoeken online, en dan kunnen jullie het samen zingen.

Bidden

Willen jullie dit kerstfeest ook denken aan christenen in China die niet openlijk mogen vieren dat de Heere Jezus geboren werd? We kunnen bidden voor hen, dat ze de blijdschap van kerstfeest in hun hart mogen voelen, ook als ze misschien niet naar de kerk kunnen.

In het Chinees

Om te horen hoe Chinese christenen ‘Stille Nacht’ zingen, kan je het volgende Youtube filmpje luisteren: <https://www.youtube.com/watch?v=JBxtayg0kV8>

